

велосипедна смуга — смуга, призначена для руху на велосипедах у межах проїзної частини вулиці та/або дороги, яка позначена дорожнім знаком 5.88 та відповідною горизонтальною дорожньою розміткою;

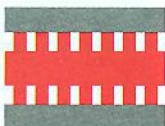

5.88

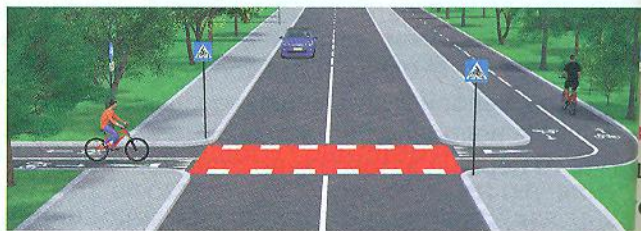

Велосипедна смуга — це простір на проїзній частині дороги, який виділений для руху велосипедистів і візуально відокремлює велосипедистів від автомобільного руху. Велосипедні смуги рекомендують влаштовувати на помірно завантажених автомобільним рухом вулицях, якими їздять значні кількості велосипедистів. Велосипедні смуги — помітне, швидке та гнучке рішення для застосування на вже наявних дорогах, що вимагає лише нанесення дорожньої розмітки. Велосипедна смуга може бути альтернативою велосипедній доріжці за браком дорожнього простору, але тільки там, де при цьому можна забезпечити достатню безпеку.

велосипедний переїзд — місце перехрещення велосипедистами проїзної частини в межах перехрестя або поза ними, позначене дорожньою розміткою 1.15;

1.15

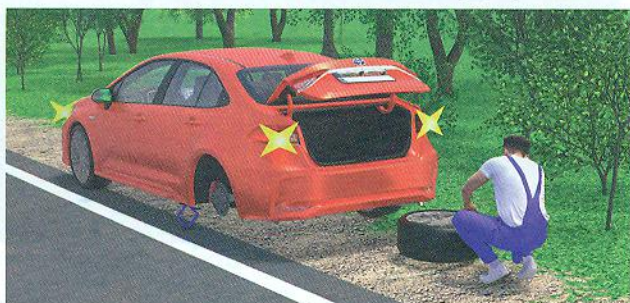
Велосипедисти, згідно з Правилами дорожнього руху, повинні перетинати проїзну частину через велосипедний переїзд, а якщо його немає — відповідно до вимог Правил дорожнього руху.

видимість у напрямку руху — максимальна відстань, на якій з місця водія можна чітко розпізнати межі елементів дороги та розміщення учасників руху, що дає змогу водієві орієнтуватися під час керування транспортним засобом, зокрема для вибору безпечної швидкості та здійснення безпечного маневру;

Введення цього поняття призначене для формування у водія правильного ставлення до вибору безпечної швидкості руху, що, зокрема, забезпечує можливість зупинки транспортного засобу, не допускаючи зіткнення з об'єктом, який з'явився в полі зору водія на відстані видимості (наїзду). Правильне визначення відстані видимості в напрямку руху (не лише за ходом руху, а й з бокових напрямків) забезпечує можливість вибору максимально допустимої швидкості руху, яка не суперечить умовам забезпечення безпеки дорожнього руху, але, ясна річ, з урахуванням обмежень, встановлюваних цими ПДР.

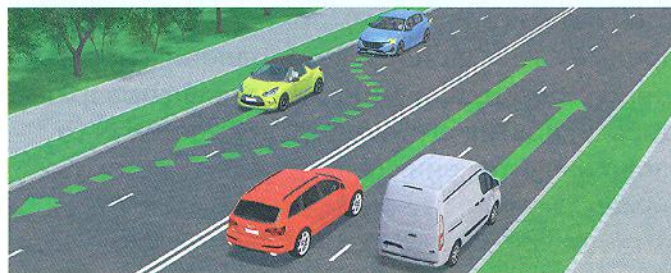
вимушена зупинка — припинення руху транспортного засобу через його технічну несправність чи небезпеку, яка спричинена вантажем, який перевозиться, станом учасника дорожнього руху, появою перешкоди для руху;

Використовуючи цей термін, слід звернути увагу на те, що в Правилах чітко визначені випадки, які можуть змусити особу, що керує транспортним засобом, зупинитися. При цьому мається на увазі неумисне припинення руху навіть у місцях, де зупинка може бути заборонена Правилами дорожнього руху. У таких випадках на транспортному засобі вмикається аварійна світлова сигналізація, встановлюється знак аварійної зупинки на відстані від транспортного засобу: в населеному пункті — 20 м, за межами населеного пункту — 40 м, водночас повинні бути вжиті всі заходи для того, щоб прибрати транспортний засіб за межі тієї проїзної частини, де зупинка заборонена. Необґрунтоване припинення руху в місці, де це заборонено, є порушенням Правил дорожнього руху.

випередження — рух транспортного засобу із швидкістю, що перевищує швидкість попутного транспортного засобу, що рухається поряд по суміжній смузі;

Транспортні засоби рухаються з різними швидкостями, і неминуче ті засоби пересування, які рухаються з більшими швидкостями, будуть наздоганяти транспорт, що рухається повільніше. Для того щоб не створювати заторів у русі, допускається випередження одних транспортних засобів іншими. Випередження може бути здійснене як у межах однієї смуги руху (якщо габарити транспортних засобів дозволяють це виконати), так і суміжними смугами на дорогах, що мають дві й більше смуг для руху в одному напрямку. Хотілося б зазначити, що випередження може бути здійснене як з лівого боку, так і з правого, якщо дозволяють ширина проїзної частини і габарити транспортних засобів.

власник транспортного засобу — фізична або юридична особа, яка володіє майновими правами на транспортний засіб, що підтверджується відповідними документами;

Не завжди власник транспортного засобу є особою, яка керує транспортним засобом. Тому введення терміна «власник транспортного засобу» зумовлене тим, що окремі законодавчі та нормативно-правові акти передбачають відповідальність за наслідки правопорушення саме власника, а не іншої особи, яка керує транспортним засобом.

водій — особа, яка керує транспортним засобом і має посвідчення водія (посвідчення тракториста-машиніста, тимчасовий дозвіл на право керування транспортним засобом, тимчасовий талон на право керування транспортним засобом) відповідної категорії. Водієм також є особа, яка навчає керуванню транспортним засобом, перебуваючи безпосередньо в транспортному засобі;

У Правилах дорожнього руху наголошується, що водієм може бути особа, яка керує будь-яким транспортним засобом і має посвідчення водія,